

TÌM HIỂU SÁCH THỦ LÃNH VÀ SÁCH RÚT

Có người đã gọi sách thủ lãnh là tài liệu của Thời Tăm Tối của dân Israen. Dân chúng bỏ Chúa (TI 2:13) và Thiên Chúa bỏ dân riêng của Ngài (TI 2:23)

“Giải phóng đàn ông, đàn bà, và con nít” là phát biểu của người bất trung. Đây là thứ giải phóng không có thần thánh. Tương đương với kiểu ‘làm theo ý mình’ (doing your own thing) của thời hiện đại. Bạn sẽ tìm thấy điều này trong sách Thủ Lãnh.

Sách Thủ Lãnh bao gồm thời gian sau cái chết của nhà lãnh đạo vĩ đại Giôsuê tới khi ông Saolô lên ngôi. Dân chúng được cai trị bởi các thủ lãnh (hay các quan án) là những người Chúa nâng lên để giải thoát dân tộc bị áp bức của Ngài. Chúng ta đọc thấy, những ngày đó không có vua trong Israen (TI 17:6). Cuốn sách nói về lịch sử của 350 năm đầu tiên Israen sống trong đất hứa. Nó cho chúng ta một hồ sơ của những kỳ công lớn lao.

Đó là trang sử mới trong lịch sử Israen. Nên nhớ, Israen đã trải qua một thời gian rất lâu sống kiếp nô lệ ở Ai Cập tới thời gian bốn mươi năm sống trong lều trại và lang thang trong hoang địa. Giờ đây cuộc trường chinh đã chấm dứt. Những người du mục bây giờ trở thành người định cư trong phần đất riêng của mình. Sự thay đổi không dễ dàng như họ nghĩ. Theo một nghĩa nào đó sách Thủ Lãnh là một cuốn sách khởi nguyên khác khi chúng ta thấy một quốc gia mới đang thích nghi dần dần với đời sống quốc gia của mình. Nó có đầy dẫy những vật lộn và tai hoạ nhưng đời sống luân lý của dân chúng dần lớn lên và được củng cố.

Trong cuốn sách này có một cách diễn tả thật đơn điệu về mỗi giai đoạn tội lỗi của Israen, nhưng cũng có tương đương những phương tiện và phương thế khác nhau Chúa dùng để giải thoát họ. Có những sự khác biệt trong từng câu chuyện của mỗi thủ lãnh.

Có mười bốn vị thủ lãnh trong thời gian này. Họ được chia ra làm ba loại khác nhau:

1. Thủ lãnh-chiến sĩ như Ghít-ôn và Samsôn
2. Thủ lãnh-giáo sĩ như Eli
3. Thủ lãnh-tiên tri như Samuen

Những thủ lãnh trội vượt là Đovôra, Ghít-ôn, Samsôn và Samuen.

Không biết các thủ lãnh cai trị Israen trong thời gian bao lâu nhưng người ta tin rằng khoảng 350 năm. Không nghi ngờ gì là họ không liên tục tiếp nối nhau cai trị dân. Họ được đưa lên như là nhà giải phóng trong những hoàn cảnh khác nhau trong những phần đất khác nhau và có thể có sự trùng lặp nhau trong thời gian họ cai trị.

Có một câu trải dài trong năm chương cuối của cuốn sách – ‘Thời đó Israen không có vua, ai muốn làm gì thì làm’ (TI 17:6). Hãy đánh dấu câu này mỗi lần bạn đọc thấy nó. Chúng ta thấy dân chúng xa dần Đức Chúa và thờ phượng những vị thần của các dân tộc chung quanh họ (TI 2:13). Họ quên rằng TC chọn họ cho một mục đích – nói với thế giới một chân lý rằng chỉ có một Thiên Chúa thật mà thôi. Để trừng phạt tội lỗi của họ Chúa trao họ vào tay quốc gia đó. Rồi dưới sự áp bức của những kẻ thù mới này họ sẽ kêu cầu đến lòng thương xót Chúa và Ngài sẽ nghe lời cầu xin của họ mà gọi một thủ lãnh đến để giải thoát họ. vì vậy cuốn sách đầy dẫy những cuộc nổi loạn, trừng phạt, khổ cực, và giải phóng. Nó có một chìa khoá nhỏ xuyên suốt.

Cuốn sách bắt đầu bằng thoả hiệp và kết thúc với hỗn loạn. Đây là chuyện xảy ra cho mỗi cuộc đời không biết từ bỏ.

Sau khi đọc xong cuốn sách này bạn sẽ có cảm tưởng rằng toàn thể bốn hoặc ba trăm năm chỉ có nổi loạn và tội lỗi. nhưng nếu đọc cẩn thận bạn sẽ thấy chỉ khoảng một trăm năm trong số 350 năm dân chúng phản bội Thiên Chúa thôi.

Một điều chúng ta học được trong sách Thủ Lãnh là những ai hầu hết trong đời sống mình bất tuân đối với Chúa thì sẽ tiến bộ rất ít trong đời sống của họ. Cuốn sách Dân Số đếm lại bốn mươi năm lang thang trong hoang địa, nhưng cuốn sách này lập đi lập lại hồ sơ của việc từ bỏ Thiên Chúa.

Cuốn sách này trái ngược hẳn với sách Giôsuê.

Trong Giôsuê

Niềm vui
Hướng lên trời
Tiến triển
Tin
Tự do

Trong Thủ lãnh

Nỗi sầu
Nhìn xuống đất
Sa sút
Hoài nghi
Nô lệ

Giáo sư tiến sĩ Moorehead, cho chúng ta một nguyên tắc chung để dễ nhớ nội dung sách Thủ lãnh. “Bảy lần bội giáo, bảy lần nô lệ cho bảy dân ngoại, bảy cuộc giải phóng”. Chúng ta đọc thấy con người luôn sa ngã và Chúa luôn xót thương.

Hãy đọc cuốn sách này trong tuần này. Có thể đọc xong nó trong vòng một hai tiếng đồng hồ. Nếu chỉ học những sự kiện quan trọng trong Kinh thánh, mặc dầu là cần thiết, nhưng không bao giờ làm thoả mãn Kitô hữu và làm cho người ấy trở thành phúc lành cho người khác. Chúng ta phải biết điều gì Chúa muốn dạy chúng ta.

Hãy cẩn thận học hỏi những điều sau đây:

1. Sự đòi bại của lòng người (TI 2:11- 13, 17, 19; 8: 33-35; 10:6; 13:1)
2. Chúa thích dùng những điều hèn yếu (1Cor 1: 26-29). Ghi chú câu chuyện của: E-hút, một sát thủ với một con dao găm tự chế (TI 3). Đovôra, một phụ nữ (TI 4 và 9:53). Ghít-ôn, từ một gia đình không tiếng tăm trong một bộ tộc nhỏ bé nhất (TI 6). Samga, một người quê mùa với cây gậy thúc bò (TI 3:31). Ghít-ôn với một nhóm nhỏ rúc tù và (TI 7). Xương hàm dùng bởi Samsôn (TI 15:14-19)
3. Chúa Thánh Thần trong sách Thủ Lãnh. Ótniên – Thần khí của Đức Chúa ở trên ông (TI 3:10). Ghít-ôn – Ông Ghít-ôn được đầy Thần khí của Đức Chúa (TI 6:34). Gíp-tác – Thần khí của Đức Chúa ở trên ông Gíp-tác (TI 11:29). Samsôn – Thần khí của Đức Chúa bắt đầu tác động trên ông Samsôn (TI 13:25; 14:6; 15:14 ...)

Như một hướng dẫn cho chú giải thiêng liêng cho sách Thủ Lãnh chúng ta có thể dùng những lời lớn lao của Tiên tri Dacaria – Không phải nhờ thể lực, cũng chẳng phải nhờ sức mạnh, nhưng là nhờ thần khí của Ta, Đức Chúa các đạo binh phán. (Da 4:6b)

Những người phê bình chỉ trích Kinh thánh có thể nhìn lịch sử của dân Chúa chọn bắt đầu ở đây trong những ngày tăm tối của các thủ lãnh như là một dân tộc mọi rợ, vô kỷ luật, du mục, cuối cùng trở thành một dân văn minh hơn. Nhưng không phải vì Israen không giữ lề luật của Thiên Chúa mà coi rằng họ không có luật lệ. Cũng như ngày nay, không phải dân chúng của thế giới này không tôn trọng Mười Điều Răn và bỏ qua lời dạy của Đức Kitô, mà kết luận rằng những điều răn và những lời giảng dạy đó không bao giờ được thốt ra.

Người ta rất thích tin rằng khuynh hướng của con người luôn hướng thượng (upward). Nhưng Lời Chúa chỉ ra rằng khuynh hướng tự nhiên của con người là hướng hạ (downward).